

Teater | musik | film | radio | TV

Spisarkväll på popkulturhuset

Vi upptäckte inte många slisar bland ungdomarna på popkulturhuset Lärkan i Sundbyberg vid ett besök på onsdagskvällen. Och ingen blev ryckt i kragen om han bar ytterkläder inomhus. På många ungdomsgårdar är det slipstväng och ytterrocksförbud inomhus, vilket framkom vid Slöjdföreningens konferens häromdagen. Ett medel att lära de unga hyfsade umgängesvanor och

samhällsanpassning...

Ungdomarna på Lärkan är inte alls så speciella som någon vid konferensen påstod att de skulle vara. De uppträder faktiskt helt normalt och till en början lite blygsamt. Kl. 19 öppnar popkulturhuset, flickor och pojkar dräller in i små grupper. Flickorna sitter vid sina bord, pojkarna vid sina. Efter någon timme förs man göra omgrupperingar mel-

lan könen. Discjockeyn Hans Gustafsson, en helskäggig kille, presenterar plattorna och man diggar, spisar och snackar.

DJURKONTOR

Mellan borden slingrar spejande fotografer och reportrar, vilket ungdomarna totalt struntar i. Föreståndaren Marinella Rolfart matar gullhamstern på sitt kontor, som innehåller mer djur än skrivbordsrekvisita. Akvariefiskar, vattensköldpaddor, undulater, finkar och näktergalar.

Hon är lite omtumlad över allt pressuppbåd efter hennes framträdande vid konferensen. Telefonen har ringt hela dagen. Hon skrattar åt alla förslag. Vill du skriva en bok, frågade ett förlag. Vill du inreda ett pophus frågade en arkitekt.

Vill du ha gratis plastmöbler, erbjöd ett möbelföretag. Vill du arrangera en tonårsutställning, undrade en reklamkonsulent. Jag sticker nog till USA vid nyår i alla fall, säger Marinella sakligt. För att inte mögla igen, för att se hur läget är där och få impulser.

Lärkans promenadorkester spelar så att fåglarna guppar på sina pinnar. I entrén är väggar och tak svartmålade och dekorerade med fosforescerande färger. Pojkarnas skjor-

Marinella Rolfart lyssnar på Lärkans promenadorkester. (Foto: Lennart Nygren.)

tor glimrar som tvättmedelsannonser.

I skräprummet står fyra soppåsar fyllda med skor. Den som samlade flest dojer fick en LP, berättar Marinella. Ubbe, d. v. s. dekoratören Urban Osterman som är värst på allting vann förstas. Gick runt bland

husen. En mullig kille som hänger med på alla prylar.

— Vi har fått disponera en nedlagd cigarraffär som vi ska göra boutique av. Ubbe dekorerar med dojorna. Där ska vi sälja prylar vi gör i klubbarna till självkostnadspris åt medlemmarna. De är ca 700.

En spisarkväll som denna kommer 100—150, säger hon.

Med enkla och billiga medel har Marinella åstadkommit en fin belysning. Färgade lampor i klotformade rislampor sprider ett varmt sken. Lite ölstuga, lite pub med rödvitrutiga dukar på de rustika borden.

Stämningen är öppen och otvungen. Man ramlar in och snackar lite, köper en lättöl och en macka för några ören i den korsvirkesinklädda baren.

Många är stammisar och har varit med sen det f. d. garaget blev pophus för två år sedan. Andra kommer till och är till en början ruskigt blyga men det försvinner snart.

Då och då målar man om och alla hjälps åt. Här finns en flyttbar scen i sex delar. I taket hänger fisknät och skötaflöten. Denna kväll spelar SvD:s jazz- och popmusikkritiker Ludvig Rasmusson plattor, mest jazz och blues och pratar om dem med ungdomarna. Utan presentation och tacktal. Det blir naturligare så.

Pojkarna och flickorna här är äldre än på andra ungdomsgårdar. Mellan 16 och 24 i stället för 13 och 20. Marinella har insett att 13- och 20-åringar inte diggar samma prylar. Och att brist på förbud inte betyder kaos.